

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

VI. De prohibito Monialibus ex suo Monasterio egressu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

ARTICULUS VI.

De prohibito Monialibus ex suo Monasterio Egressu.

SUMMARIUM.

67. Clausura lex à Bonifacio VIII, promulgata,
68. A Concilio Tridentino & SS. Pontificibus aliis innovata;
69. Ac proinde non Divinò vel Naturali,
70. Sed humanò tantùm Jure introducta fuit.
71. Imponi ea à Papa potuit Monialibus omnibus:
72. Etiam iis, in quarum Monasteriis ante Professionem non fuit recepta.
73. Locus clausura est ipsum Monasterium seu domus Conventualis,
74. Sive spatium interiori ejus portæ & ab ipsa ductis muris cinctum:
75. Intra quod communiter viventes mulieres, si solennia,
76. Et non simplicia duntaxat, Religionis vota emiservint,
77. Et Conversa quoque ac Tertiaria Clausura lege tenentur:
78. Nisi ipsa simplicibus tantùm votis sint adstricta.
79. Clausuram Episcopus inducit in Monasteria sibi aut Papa:
80. Non etiam in Prelato Regulari exempto immediatè subiecta.
81. Extra clausuram egrediendi licentia concedi potest ex variis causis,
82. Approbatis ab Episcopo:
83. Licet Monasteria immediatè subdita sint Prelato Regulari.

84. *Pena violationis clausura per egressum extra eam.*

UT Deo per votum addictæ Virginitatis thesaurum inviolatum securius custodirent, divinòque servitio vacarent liberius, fœminæ quàm plurimæ nihil magis, quàm ex virorum confortio imminenti pericula devitare, coire in cœtus, & Clausuram colere ab ipso nascentis Ecclesiæ primordio jam ceperunt, & succedentibus seculis consueverunt. Quod autem ab initio consilio & suasionibus PP. aliarumque Deo sacrarum mulierum exemplò factum liberè ac sponte, cum tempore transit in legem, à Bonifacio VIII, promulgatam Constitutione, c. 1. de Statu Monach. in 6. relatâ: cujus pr. laudatus Papa sancivit, *Universas ac singulas moniales presentes atque futuras, cujuscunque sint Religionis vel Ordinis, in quibulibet mundi partibus existentes, sub perpetua in suis Monasteriis debere de cætero permanere clausura: ita quòd nullâ earum, Religionem tacitè vel expressè professæ, sit vel esse valeat quâcunque ratione vel causâ Monasteria ipsa deinceps egrediendi facultas.*

Saluberrimam hanc Constitutionem in usum, ut oportebat, non ubique ductam advertens, multumque dolens S. Synodus Tridentina postea innovavit Sess. 25. de Regular. cujus cap. 5. *Universis Episcopis sub maledictionis aeternæ interminatione precepit; ut in omnibus Monasteriis sibi subiectis Ordinariâ, in aliis vero sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maxime procurant, inobedientes atque contraditores per censuras Ecclesiasticas aliasque penas, quâcunque appellatione postpositâ, compescentes.*

R r

Eandem

Eandem Bonifacii VIII. Constitutionem & Synodale hoc decretum Pius V. *Constitut.* quæ incipit *Circa pastoralis*, 4. Calend. Junij 1566. & *Constitut.* quæ incipit *Decoris*, Calend. Febr. 1559. editis, & cum illis has quoque Gregorius XIII. *Constitut.* quæ incipit *Deo sacris*, 21. Junij 1573. publicatâ, confirmavit. Unde

69. Dubium oritur primò, an ergo Monialium clausura Jure solum humanò sit introducta; fuere enim DD. qui eam esse Juris Divini, imò à Naturali descendere existimarent: quibus ansam præbuerunt *citt. Constitutiones* Apostolicæ, Monialium è Monasteriis egressum illis periculosum noxiùmque, scandalis ac periculis plenum asserentes: & *Decretum* Synodale, consuetudini, quæ illum permittebat, etiam immemoriali derogans, non obscuro argumentò, illum Divino ac Naturali Juri adversari; cum, si adversaretur solum humano, consuetudo huic prævalere & Monialium è Monasteriis egressum cohonestare posset, *arg. c. fin. de Consuet.*

70. Verùm, quia clausuræ obligatio neque Sacris literis, neque Traditione aliqua divinâ nititur: & è claustris egrediendi facultas cum scandalo & periculo conjuncta per se non est: sed ista merè per accidens, & non tam ex egrediendi facultate, quàm ex illius abusu & vagandi licentia aliquando sequuntur, Monialium clausuram humani solum Juris esse præceptum: & huic contrariam consuetudine prævalere non minùs, quàm huic Jus illud derogare posse, satis concors & constans DD. sententia est; quòd in rebus Naturali vel Divinò Jure non prohibitis eadem, quæ lex, vi polleat rationabilis & legitime præscripta consuetudo, *c. fin. cit. § l. De quibus 32. ff. de LL. ut Lib. 1. tit. 4. n. 3.* est dictum. Quare damnanda non est consuetudo, vi

cujus hodie quoque in Germaniâ nostræ pluribus Monasteriis, Constitutionibus Apostolicis & decreto Synodali *citt.* præcepta clausura non observatur.

Neque, ut primò occurru appareret, clausuram Naturalis Juris esse, inde inferitur; quòd hòc Jure Moniales teneantur ad observantiam voti Obedientiæ, sub se continentis, quiddid secundum Regulam præcipit superior; atque idcirco, si iste observantiam clausuræ præcipiat, istius obligatio sit Juris Naturalis, cui non prævalet ulla consuetudo, *c. fin. cit.* Non, inquam, hoc legitime inferitur; quia, esto votum illud includat, quod juxta Regulam præcipit superior, istius tamen secundum Regulam præceptum Jus est merè humanum: sicut tale est, quod præcipit Papa, licet huic obediendi obligatio sit Juris Divini; ut aded, sicut Apostolico ab isto, sic à superiore proposito clausuræ præcepto, sive legi consuetudo valeat derogare, Azor *p. 1. Institut. Lib. 13. cap. 8. q. 1. §. In his &c. Sanchez Lib. 6. Moral. cap. 15. n. 4. & Palao Tract. 16. disp. 4. p. 9. n. 4.*

Dubium secundò est, an à Papa ad clausuram adstringi valeant Moniales, ingressæ Religionem vel Monasterium, in quo illa antè præcepta & usu recepta nunquam fuit. Ratio dubitandi minimè levis est; quia hujusmodi Moniales assumpti statim Religiosi professione solum obligantur ad observantiam votorum Paupertatis, Castitatis & Obedientiæ, in communi vita exhibendæ superiori, Regulæ conformia præcipienti; ad quorum observantiam cum necessaria non sit clausura, illaque ante hanc introductam observata sint, non apparet, quâ ratione nova eaque gravissima clausuræ, per professionem non promissæ, obligatio illis invidis valeat imponi.

Sed factum tenet, & clausuram 72. Moniali-

Monialibus, in quarum Monasteriis antè neque proposita lege, neque moribus introducta fuit, Apostolicæ auctoritate imponi posse, in controversiam vocari jam non potest; cùm ad illam in talibus Monasteriis observandam de facto adstrictæ sint, *c. 1. cit. ibi, Sancimus universas & singulas Moniales etiam præfentes sub perpetua debere de cetero manere clausura:* & hanc Monialibus imponi posse, solida non minùs quàm perspicua ratio evincat; quia Papa tanquam supremus ac generalis Prælati omnium Religionum, vi jurisdictionis ad Ecclesiæ regimen à Christo Domino immediatè acceptæ, fidelibus statum aliquem assumptibus & ad perpetuam ejus observantiam obligatis legali sanctione præcipere ea, quæ ipsis conveniunt, & ad ejusmodi statûs integritatem, puritatemque conservandam necessaria aut valde conducentia: & prohibere ea potest, quæ hujusmodi statui noxia, in cõque constitutis personis periculosa, vel aliis fidelibus scandalosa esse judicârit; cùm ad talis præcepti vel prohibitionis observantiam tacitè se obligare præsumantur, qui ejusmodi statum perpetuum voluntariè assumunt. Clausura autem ad Monialium statûs integritatem, puritatemque & existimationem publicam conservandam valde conducere & moraliter necessaria esse iudicata est à Bonifacio VIII. è Monasteriis suis egrediendi facultatem statui Monialium, propter naturalem conditionem & fragilitatem sexûs, periculosam noxiàmque vocante, *c. 1. cit. pr.* & à Pio V. & Gregorio XIII. *c. cit. relata* & à S. Synodo Tridentina confirmatam *Constitutionem* Bonifacianam innovantibus. Ex his

Planè corrui ratio dubitandi; quia, ut dictum, Moniales ipsâ Religiosi statûs professione & Obedientiæ votò taci-

tè se obligâsse intelliguntur ad observantiam eorum, quæ ad assumpti statûs integritatem, puritatemque tuendam, publicam existimationem & fidelium ædificationem esse necessaria, vel multum conducere, superior judicârit, Navarr. *Comment. 4. de Regular. n. 40.* Rodriquez *Tom. 1. Regular. q. 44. art. 2.* & Suarez *Tom. 4. de Relig. Tract. 8. Lib. 2. cap. 8. n. 7.*

Dubium est tertio, de loco & limitibus clausuræ. Et locus quidem non est quicumque, in quo Moniales, ut nunc causâ belli permultæ, extra Monasteria sua in civitatibus ad tempus habitant, aut morantur: sed proprium illarum Monasterium seu domus conventualis, in qua communiter & stabiliter vivunt, habentque Ecclesiam, in qua Eucharistia adservatur, Quaranta *V. Monasteria, s. Addit.* & Pignatellus *Tom. 6. Consult. 86. n. 275.*

73. Limites autem, ultra quos progrediendò clausura violatur, sunt porta seu janua, per quam ad Monasterii spatium interius est ingressus, cum pariete seu muris, conclavia, chorum, officinas, atria, ambulacra, hortum & quæcunque loca, Monialium habitationi, devotioni, laboribus, relaxationi, deambulationi &c. deputata, cingentibus, & cum Monasterii & Ecclesiæ janua exteriori excludentibus accessum ad portam & locum, è quo homines extranei janitrici vel aliis Monialibus loqui consueverunt: uti & Ecclesiæ sacrificiam & spatium omne, in quo sacerdos induere sacras vestes, seculares audire Missam, aliisque divinis interesse possunt. Unde Moniales, extra Monasterii portam interiorem murumve, ad quemvis Ecclesiæ vel Monasterii locum, ad quem ingressus secularibus permitti solet, egressæ, clausuræ violatæ reatum & huic impostas penas incurrunt, Sanchez & Pignatell. *l. cit.*

R r 2 dissen-

dissentientes de ascensu supra Monasterii tectum, sive partem, istius domos & loca extranea respicientem; cum, eò clausuræ violatæ reatum & pœnas contrahi, negent *cit.* Sanchez n. 7. & Diana p. 5. *tract.* 13. *resol.* 88. affirmet autem & S. Congreg. Cardd. Interpp. declarationib⁹ firmet Pignatell. *cit.* n. 275.

75. Dubium quartò est de personis ad clausuram obligatis. Qua in re convenit inter DD. Primò, clausuræ obligatione per se, hoc est, speciali privilegio & consuetudine seclusis, teneri universas & singulas Moniales, trium vortorum Religionis substantialium emissionem quemcunque, ab Ecclesia approbatum Ordinem professas, & in congregatione aliqua Regulari sub Regula & Abbatissa aliæve simili Præposita viventes; id enim omnino liquet ex decreti Synodalis & Apostolicarum Constitutionum *cit.*, sanctimoniales planè omnes, quòcunque nomine veniant, quamcunque Regulam sequantur, & ad quæcunque ministeria, in aut extra chorum obeunda, deputatæ sint, complectentium generalitate, *cit.* Rodriguez q. 44. art. 2. Suarez cap. 8. à

76. n. 11. & Sanchez cap. 15. n. 11. Convenit inter eos secundò, clausuræ lege non affici novitias & mulieres alias, Continentiæ atque etiam Obedientiæ, imò & Paupertatis simplicibus votis adstrictas, communiter viventes in statu aliquo, qui tanquam Religiosus Ordo à sede Apostolica non est approbatus. Ratio est; quia non sunt veræ sanctimoniales, quæ solæ relatis Constitutionibus ac decretò ad clausuram adstringuntur. Neque etiam mulieres, Religionem approbatam professas, quæ ex speciali licentia in domo propria remanent, juxta *c. fin. Qui cler. & vovent.* quia allegata Jura loquuntur de Monialibus, viventibus in Congregatione, Navarr. *Comment.* 4. *de Regular.*

n. 47. & 53. Sanchez *cit.* cap. 15. à n. 17. & *cit.* Tamburin. *disp.* 19. q. 5. n. 3.

77. Dissensio tamen inter eos est de Monialium Conversis ac Tertiariis. Cui occasione præbuerunt in speciem contrariæ Constitutiones Pii V. & Gregorii XIII. quorum ille *Constitut.* quæ incipit *Circa Pastoralis* *cit.* Monialibus indulsit; ut, si Monasterium fidelium elemosynis, per conversas colligendis, indigeat, has extra Monasterium in domo aliqua contigua habere possint. De cætero autem voluit; ut nullas conversas professas amplius recipiant, quæ ad colligendas elemosynas extra Monasterium degant. Iste verò sive Gregorius *Constitut.* quæ incipit *Deo sacris* *cit.* cum B. Pii mentem declarandò statuisset, Conversas ad clausuram reducendas, nullasque in futurum in Monasteriis recipiendas, nisi quæ professionem cum tempore emissuræ essent, subjecit, Pii V. nullas alias Conversas professas recipi amplius posse statuents, ordinationem sic intelligendam, ut excipiantur Conversæ illæ, quæ extra Monasterium in domibus contiguis degerent. Unde *cit.* Sanchez n. 21. à Gregorio permissam existimat receptionem Monialium conversarum professorum, quæ extra Monasterium degerent, si ad elemosynæ collectionem necessariæ sint. Sed 78. melius *cit.* Rodriguez q. 44. art. 4. *conclus.* 2. & Palao p. 9. n. 3. ne Pium prædecessorem suum Gregorius, non tam declarasse, quam correxisse, eique contrarium statuisse videatur, eum sic exaudiunt; ut ex ejus mente nullæ aliæ conversæ professæ recipi valeant, præter illas Conversas (subaudi, non professas, sed Castitatis duntaxat & Obedientiæ simplicia vota emittentes) quæ de facto extra Monasterium in domibus contiguis degerent. Ut adeò post *cit.* utriusque summi Pontificis *Constitutiones* Moniales Conversæ

Conversæ professæ omnes adstringantur ad clausuram, & ab ista solum exemptantur, quæ editis illis votis solummodo simplicibus ad elemosynarum collectionem deputantur.

79. Dubium quintò est, an Episcopi clausuram inducere valeant in Monasteria, à sua jurisdictione exempta & immediatè subjecta alicui Prælato Regulari exempto: quod oritur ex *cap. 5. cit.* quò & *Constitutione* Piana Episcopis præcipitur, *ut in omnibus monasteriis monialium sibi subjectis Ordinariâ, in aliis verbò sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent;* his enim verbis Episcopi, in Monasteria à sua jurisdictione exempta indiscriminatim omnia, clausuram reducendi & conservandi facultatem à S. Synodo & Pio V. collatam, firmatamque cum Zerola *Prax. Episc. p. 2. V. Monialis q. 4. & 8.* & aliis tradit Barbosa *de Offic. Episc. alleg. 102. à n. 7.* Verùm, quia S. Synodus & ipse B. Pius V. *c. 1. cit.* relatæ Bonifacii VIII. Constitutioni nullatenus derogare: sed eam innovare, confirmare & in universalem usum deducere intenderunt: & hic Papa Episcopis clausuræ procuracionem in sola Monasteria sedi Apostolicæ immediatè subjecta, non in exempta, aliis prælatis exemptis immediatè subjecta, commisit: imò in ista illius procuracionem ipsis istorum Prælati commisit *c. cit. §. fin. spectatò Jure,* in Monasteria Monialium exempta & immediatè, non ipsi sedi Apostolicæ, sed aliis prælatis subjecta clausuram inducendi reducendique potestatem Episcopis competere, cum Navarro *cit. Comment. 4. n. 60.* negant Sanchez *cit. cap. 15. n. 21.* & Miranda *de Monialib. q. 2. art. 14. n. 3.* excipiens casum, quò hujusmodi Prælati in conservanda & procuranda clausura

sunt negligentes, Bonacina *de Clausur. q. 1. p. 6.* & Tamburin. *de Jure Abbatiss. disp. 24. q. 9. p. 5.* suum hac de re sensum submittens judicio & praxi S. Congreg. Cardd. Trident. Interpp. quorū declarationem ei adversantem *cit.* Barbosa *n. 8.* refert.

Dubium sextò est, ex qua causa Monialibus ad clausuram obligatis è Monasteriis suis egressus licitus aliquando sit. Bonifacius VIII. *c. 1. cit. pr.* Unicam expressit verbis, *Nisi fortè tantò & tali morbo evidenter earum aliqua laboraret, quòd non possit cum aliis absque gravi periculo seu scandalo commorari.* Benignius PP. Tridentini *cap. 5. cit.* legitimam causam Episcopi arbitrio relinquendò, alias quòque egressum permittendi justas causas subesse, innuerunt. Ne autem Episcopale arbitrium necessitatis limites facilè egrederetur, Pius V. ejusmodi causas constrinxit ternariò, & è Monasteriis suis egressum monialibus permitti posse, statuit ob magnum incendium, infirmitatem lepræ & Epidemiam, *Constitut.* quæ incipit *Decorì cit.*

An ex causa, à Beatissimo hoc Pontifice expressis, simili egressus permitti Monialibus possit, dubitandi ratio est; quòd extra relatas causas illius licentiam concedendi facultas Prælati expressè de negetur. At, licet propter hanc rationem Piana *Constitutio* ad casus formaliter diversos extensionem non patiat, hanc tamen admittit ad causas diversas solummodo materialiter, formaliter autem easdem, sive Monialium communitati non minus, quàm tres illæ sunt, periculosas ac nocivas: ut sunt bellum, sive Monialium vitæ aut honori periculosa invasio hostilis, inundatio fluminis, ex eaque vel ædificii ruina imminens periculum mortis, *cit.* Navarrus *n. 48.* Rodriguez *q. 49. art. 3.* Suarez *cap. 9. n. 3.* & Sanchez *n. 37.*

apud quem alii, secuti benignitatem Navarrae n. 49. addunt casum, quò Monialis ex morbo moritura, si in Monasterio perseveret: eoque, si ad tempus egrediatur, liberanda judicatur: & eum, quò illi inferenda mors violenta solà è Monasterio fugà posset evitari; quòd clausura sit Juris humani, cum vitæ periculo non obligantis, arg. *Quantò 4. de Consuet.*

Recentitis à DD. adnumerari passim solent casus, quibus Monialis ad fundandum novum sui Ordinis Monasterium egrederetur; vel assumeretur in Abbatissam, magistram novitiarum, jantricem alterius ejusdem Ordinis & habitûs Monasterii; vel ad strictioris observantiae Religionem transfret; vel, dum totum Monasterium in alium commodiorem locum transfertur, *citr. Sanchez à n. 45. Barbosa à n. 17. & Tamburin. disp. 20. q. 2. à n. 4.*

Porro, hujusmodi etiã causâ subsistente, extra Monasterii clausuram progredi Monialis nequit sine licentia superioris: quæ licet, vitæ vel honoris præfente periculo urgente & ad superiorem recursum non permittente, præsumi queat, ad hunc tamen, extra istiusmodi casum, pro causæ approbatione & licentiæ concessione semper recurrendum, res omnino explorata.

§2. Dubium autem septimò est de superiore, ad quem pro illa sit recurrendum. Non quidem, si Monasterium Episcopo loci Ordinario, aut etiã sedi Apostolicæ immediatè subjectum sit; cum hòc casu utròque ab Episcopo non solum causam tanquam legitimam approbari, sed etiã egrediendi licentiam concedi, necesse sit ex decreto Synodali *cap. 5. & Constitut. B. Pii*, quæ incipit *Decoricitt.* Sed, si Monasterium ab Episcopi jurisdictione exemptum & immediatè subditum sit exempto Prælatò Regulari; hujusmo-

di enim Monasterii moniali approbationem & licentiam Episcopalem non necessariam, existimat Rodriguez *citr. q. 49. art. 6.* eà ductus ratione; quòd approbatio, & licentia obtenta ab ordinis Generali vel Provinciali, cui Monasteria subsunt, perinde sit ut concessa ab Episcopo; cum in ejusmodi Monasteriis superiores illi Regulares jurisdictionem obtineant ⁸³ quasi Episcopalem. Sed contra torrentem aliorum DD. & apertum tenorem *citr. Constitut. Pii V.* qui de egrediendi licentia loquens *Que tamen*, inquit, *infirmitas præter alios Ordinum superiores, quibus cura Monasteriorum incumberet, etiã per Episcopum seu alium loci Ordinarium, etiã si prædicta Monasteria ab ipsorum Episcoporum & Ordinariorum jurisdictione exempta esse reperiantur, cognita & expressè in scriptis approbata sit.* Quare, spectatò Jure, Monasteriorum planè omnium, etiã exemptorum & Prælati exemptis immediatè subjectorum, Monialibus extra clausuram licitè progressuris præter hujusmodi Prælatorum licentiam etiã Episcopi loci Ordinarii istiusque in spiritualibus Vicarii generalis approbationem necessariam, cum *citr. Tamburin. q. 5. n. 7. & Palao p. 5. n. 9.* vult Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 37.* qui tamen, *Pianam Constitutionem* quoad hunc articulum usu non ubique receptam, mo-

§4. Poena in clausuram violantes Jure constituta duplex est, scilicet excommunicatio major Papæ reservata, & privatio dignitatum, administrationum & officiorum jam obtentorum (adjunctam habentium aliquam superioritatem, ut Provincialatus, Abbatia, Prioratus: non munerata inferiora, ut concionatorum, professorum, confessoriorum & similia sunt) & inabilitas ad eas aliàsve similes dignitates &c. obtinendas, Quarum poenarum ⁸⁴ priorem

priorem ipsò factò sine alia declaratione incurrunt Moniales, in casu vel modo, Jure non permisso, extra clausuram progredientes, easque comitantes ac recipientes; uti & superiores, egrediendi licentiam in casu, Jure non permisso, concedentes, *Constitut. Decori cit.* Eandem censuram & ipsò factò contrahunt Magistratus seculares, Episcopo eorum brachium sive auxilium ad clausuram instaurationem negantes, *Trident. cap. 5. cit.* Posteriorem, sive privationem & inhabilitatem illam, sententiam judicis declaratoriam exposcentem, incurrunt solæ Moniales & superiores, extra clausuram indebitè egredientes, aut egrediendi licentiam ita concedentes, *Constitut. Decori cit. apud cit. Sanchez à n. 63. Palao à n. 20. & Pirrhing n. 39.* Quomodo hæc poenæ relaxentur, colligitur ex dictis à n. 64.

ARTICULUS VII.

De Ingressu in Monialium Monasteria Extraneis interdicto.

SUMMARIUM.

85. Ingressus in Monialium Monasteria à SS. Pontificibus,
86. Et S. Synodo Tridentina extraneis prohibitus est;
87. Ut jam in illis locus monialibus & extraneis communis,
88. Et ad portam & in muro non detur;
89. Et intra illorum clausuram ingredi ulli extraneo non liceat.
90. Solis Regiæ dignitatis personis & infantibus;
91. Non etiam amentibus,
92. Aut extraneis ejusdem Ordinis monialibus exceptis.

93. Ex variis causis intra illam extranei admitti possunt;
94. At non nisi de licentia superioris.
95. Scilicet Episcopi, si Monasterium ipsi vel Papa;
96. Vel Prælati Regularis exempti, si ipsi ipsi immediatè sit subiectum.
97. Eandem licentiam concedere potest Vicarius generalis,
98. Non tamen semper vi generalis mandati Episcopi;
99. Et si vi ejusmodi mandati, vacante sede, illam dare possit.
100. Ea tamen licentia esse debet specialis.
101. Pœna clausuræ, per illicitum in Monasteria ingressum violata.

U T per solennem professionem Deo sacratæ mulieres eundem Virginitatis thesaurum à corruptionis periculis penitus remotæ securius conservarent, divinisque servitiis vacarent liberius, Ecclesiasticâ lege, sicut è claustris suis Egressus ipsis, sic ad ipsas Ingressus extraneis quibusvis à Bonifacio VIII. interdictus est. *1. pr. de Statu Monach. in 6. ibi, Nulli aliquatenus in honeste persona, nec etiam honeste (nisi rationabili & manifesta causa exspectat, de illius, ad quem pertinuerit, speciali licentia) ingressus pateat ad eadem: ut sic à publicis & mundanis conspectibus separata omnino servire Deo valeant liberius, & lasciviendi opportunitate sublata, eidem corda sua & corpora in omni sanctimonia diligentius custodire.*

Cujus Apostolicæ Constitutionis observantiam promovere, quibus posset, modis cupientes S. Synodi Tridentinæ Patres *Sess. 25. cap. 5. de Regular. decreverunt, ut ingredi intra septa monialium nemini liceat, cujuscunque generis aut conditionis.*